

Főként a Káma bal parti mellékfolyója, a Szilva völgyében és annak körzetében -kialakult a nyevolínói régészeti műveltség kora. Elődjének a harinói kultúra (→ 350— 600) tekinthető. A minden bizonnyal ugor nyelvű földművelő és állattartó népesség fejlett, erősen rétegzett társadalomban élt, amelyben fontos szerep jutott a törzs- és nemzetségfők katonai -kísére-tének. A halmos és sík temetőiben az -elhunyt fegyverforgatókat veretes övekkel, fegyverzettel és lószerszámmal bocsátották túlvilági útjukra. A műveltség késői szakaszában a népesség jelentős -része rejtélyes módon eltűnik vagy elpusztul. Ennek oka pusztító járvány vagy tömeges elköltözés lehetett. Feltehető, hogy a nyevolínóiak a volgai bolgárok földjére költöztek, ahol régészeti -nyo-maik kimutathatók. A Szilva völgyében a későbbiekben, egészen az újkorig zömmel obi-ugorok éltek, akik lassanként áttelepültek az Urál keleti oldalára.